

Omer is het oudste lid van Go Gent.

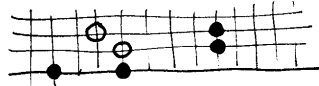
In 1964 maakte hij kennis met Go in een ^{wiskunde tijdschrift van jongeren} studentenkrantje "Pythagoras" (viende jaargang).

Het kernnummer was gewijd aan de wiskunde in het spel.

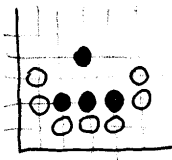
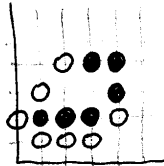
Een van de ^{behandelde} spelen was "Go, het boeiende omringelingspel."

Men behandelde het spelmateriaal en -regels, ^{varianten, ko, seki, snapback en} men gaf enkele probleempjes, o.a.

1. wit ^{begint} speelt en verovert minstens 1 zwarte steen

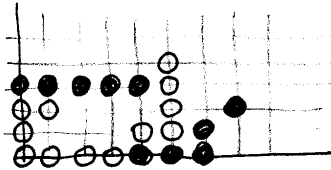

2. wit ^{begint} speelt en verovert de 3 zwarte stenen

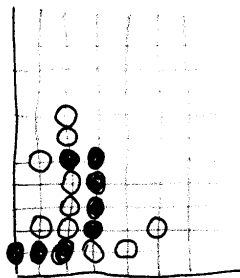

3. wit begint en verovert 3 zw. stenen

4. zwart begint en verovert de witte keten

5. zwart begint en redt zijn 3 st.

* Omer ~~was~~ vond het een boeiend spel, maar had eigenlijk te weinig gegevens en helemaal geen materiaal, en geen tegenstrever.

6

Eens had hij het spel uitgeleigd aan zijn schoonvader, een verwoed schaker, en om het Sint Nicolaas feest een bord gemaakt van 50cm x 50cm en als stenen peperkoekvierkantjes en marsepeinvierkantjes. ^{Een} Heel smakelijk ~~is~~ spel!

Maar het spel liet hem niet los. Enkele jaren later maakte hij stenen van een ronde blanke broestelsteel en palissandenlatten. Hij had een boek om zijn kinderen gekocht ~~ook~~ „Spelletjes uit de hele wereld“ ~~ook~~, met prachtige illustraties.

Er moest gestudeerd worden. Hij heeft 2 boeken:

„Traité du jeu de go“ door Roger Gizaault, 1970

en „The Game of Go“ by Arthur Smith, 1966.

En hij bestelde ~~ook~~ echte stenen in Vermont, Amerika.

we speelden vijf regelmatig en leidden hij. Maar de schoonvader overleed.

Alles werd opgeborgen. ~~tot enkele jaren geleden GGG ontstond, en hij opnieuw kon beginnen, al opa dan~~

In jan. 1991 neemt hij deel aan een leuven toernooi. Hij is bij de winnaars.

Kort daarop wordt het GGG gesticht. Hij is nu opa.